

egiteko batekin
 eta asmuetan,
 echeratutzeko gaur
 nere kontuetan.
 —¡Nork esan biar zuben
 arkitzia emen!
 —Ala da, ori ben
 pentsatutzen nuben.
 —¡Jesús! gaurko gizonak
 zer sortzen dituzten!
 —¿Baña zergatik ori
 dirazu esaten?
 —Gizona, nere ustez
 garbi asko dago,

etzan ez onelako
 konturik lenago.
 Zu Oyartzuna zuaz
 ta ni Zizurkillan;
 zu zure gauzetara
 ta ni eche billa;
 ala bide batian
 gertatzia onla,
 jendez kontu makala
 arrapiak pola!
 —Arrazoyian zaude;
 egiya da ori,
 —Ain da egiya eta
 gezurra diruri.

*
* *
*

¡ETA KONTENTU!

Dantza leku batetik
 labetan irten da,
 echera zijuala
 Jose Martiñ Landa,
 bi lapur ateratu
 zitzaizkan bidera,
 beste dantza aldi bat
 erakutsitzera.
 Erortzen zan izotza;
 erortzen zan jela
 eta biyen artian
 arturik berela
 bi minutuban utzi
 dute mutill ura,

amak bigaldu zuben
 bezela mundura.
 Otzak kaskaska eta
 bildurtuba beti,
 baña joan ziranian
 lapurrak urruti,
 onela mintzatzen zan
 zerebait poztuba,
 kaliaren erdiyan
 lapurrakostuba.
 —¿Zer uste dute kendu
 diratela dana?
 ¡datozela kentzera
 dantzatu detana!

V. IRAOLA.